

Salva Racero: «Deixo les portes obertes a tornar amb Lax»

Entrevistem el darrer cantant de Lax'n'Busto | El músic prepara un nou projecte musical: "He de fer el millor disc que he fet mai"

Salva Racero en el videoclip de la seva primera cançó en solitari

En els vostres respectius comunicats (podeu llegir aquí el d'en Salva i aquí el de Lax) expliqueu que voleu agafar camins diferents. Quins camins us diferencien?

Salva Racero: La diferència entre ells i jo és la idea del que volíem emprendre: ells volien fer unes coses i jo unes altres. Vam decidir de fer una parada llarga, indefinida. Ells portaven trenta anys de bolos... I vam decidir que cadascú faria la seva, i és com estem actuant. El que passa és que tal com han definit ells mateixos en el seu comunicat, hem pres la decisió perquè puguin continuar fent lo seu. El que jo faré és el meu projecte, i deixo les portes obertes a tornar amb **Lax**.

Sí? Creus que podries tornar a ser el cantant de Lax'n'Busto?

S.R: Sí, i crec que això no sorprendrà la gent que em coneix. Plego perquè ens cal fer una parada amb nosaltres mateixos. Entre els **Lax'n'Busto** i el Salva les portes queden obertes, com a mínim per part meva. Obertes a tornar. I mentrestant faré el meu projecte, que anhelava. Tenia ganes de fer-lo i és un bon moment.

Quines són aquestes línies diferents que han fet que prenguéssiu aquesta decisió?

S.R: Per respecte als meus companys i a tota la gent que els segueix -desitjo que els vagi molt bé- no parlaré de les diferències. Existeixen en totes les relacions. Jo tenia una energia diferent, una manera diferent de veure les coses, i això ens ha portat que ens prenguem un temps entre nosaltres. Però en els dos comunicats deixem la porta oberta. Tant ells, com jo, hem entès que era el millor, perquè no se sap mai si hi tornarem. Ara es tracta que cadascú maduri el seu camí. Si **Lax** vol continuar amb un altre cantant, fins i tot valorar la tornada del Pemi, són lliures de fer-ho.

Aquests deu anys me'ls he currat molt i ho he fet amb tota la il·lusió del món per poder algun dia demostrar lo meu. Ara toca. Segur que hi haurà gent que tindrà moltes ganes d'escoltar-me.

Parlem del futur: de què va el teu nou projecte?

S.R: S'està construint. És molt aviat per parlar-ne. S'han de seguir una sèrie de passos i no me'n saltaré ni un. És el meu estil de veu, la meua manera de cantar, que és el cant modern. El meu tipus de veu i registre és més melòdic. El que busco són cançons que em toquin de veritat a mi, que les lletres hagin estat si no íntegrament, pràcticament fetes per mi. Vull sentir-me molt còmode en cadascuna de les cançons. Però serà el que he estat cantant sempre.

I com es projecten les coordenades per engegar aquesta nova proposta?

S.R: És una cosa que s'està treballant, és aviat per avançar quan, com i de quina manera. I què treuré.

I sobre les cançons que estàs preparant... Dona'ns pistes!

S.R: Fa poc es va cantar una cançó sobre l'alzheimer, "No em demanis que recordi", que crec que mostra una mica el meu perfil pel que fa a la manera de cantar i interpretar. Si a això hi afegim alguna cançó de pop-rock que hagi compost aquests anys amb **Lax**... El que faré tampoc quedarà tan lluny.

Video: <http://www.youtube.com/watch?v=XhScfbkcXpc>

Cançons que has fet amb Lax'n com ara quines?

S.R: Una és "He somiat", que després va ser la primera que vam fer en anglès amb els **Lax** per petició de la Sylvia Massi, "I Dream". També cançons com "Intuïció", "Ja buscaré", "Londres"...

Serà en anglès?

S.R: No, serà en català, que és la meua llengua.

Amb qui estàs treballant? Seràs el líder d'una banda?

S.R: Estic treballant amb una sèrie de músics i equip de gent molt potent. Serà la primera vegada que ho faré en solitari, acompanyat d'una banda. Es tractarà del meu projecte. Si d'això se'n diu líder, doncs endavant.

Tens les cançons a punt en un calaix?

S.R: Ja n'hi ha d'acabades al calaix, i anem fent. De cançons n'hi ha moltes. N'havia compost moltes per als **Lax**, i aquestes.

Pel que has dit, ho estàs fent sense terminis ni pressió...

S.R: Terminis zero, pressió zero. Està molt ben definit. Tinc la convicció que he de fer el millor disc que he fet mai. Que arribi al cor de la gent, amb la meua energia, que sigui la més sana possible. No hi ha ni data de sortida, ni nom de disc, ni res, tot s'està creant.

Amb què et quedes d'aquests 10 anys?

S.R: Amb cinquanta mil coses. Des dels 14 anys que tenia la il·lusió de tocar en un grup de rock. Algunes vegades m'he sentit menystingut per algunes comparacions, però a mi no m'ha importat gens. M'he sentit un cantant que a més a més tenia el sentiment de la música molt arrelat. Vaig començar amb una banda de rock de garatge. Vaig reforçar-ho estudiant. Només he gaudit i fet realitat un somni: poder estar amb una banda molt potent. I ara només em queda continuar. Amb sinceritat, que és el que ens convé com a país.

La primera foto que es va fer dels Lax'n'Busto amb Salva Racero l'any 2006 Foto: Xavier Mercadé